

■ זה הצגה עממית

איבן מוסה השני / דלוסופיקה /
הוצ' כמתת ת"א ת.ד. 281, בת"ס.
1985, 120 עמ'.

תפקידי הצנוע (באמת) הוא לסקור, פחות
או יותר, את המצוי. להגיד מה עיקר (ואולי
גם מה טפל) בכספר זה או אחר שאני קוראו
עד תומו, או מעלעל בו בנאמנות. לגבי ספר
זה אני בוד' גמור. כיוון שאין מצויין שם
מתרגם, יש להניח שנכתב במקורו בעברית.
מחברה איבן מוסה השני. מי הוא האם נכתב
ערבית?

מכל מקום, הגדיתו הצגה עממית. בתר'
איינשטיינית, של תמונת עולם טריאדית /
טרטיאדית.

הצגה עממית אין כאן. הרברים הברורים ביר'
תר' הן המובאות האינשטייניות. כמו למשל:

מאה פעמים מרי יום ביום אני מזכיר לעצמי
כי חיי הפנימיים והחיצוניים מתבססים על
עמלם של אנשים אחרים. חיים ומתים, וכי
עלי לעשות כל למאמץ כדי לתת באותה
מידה שקיבלתי ועורני מקבל.

בעיקרו של דבר מבקש אבן מוסה השני ליי-
שם אחדות מאמרותיו של איינשטיין בחינוך,
בלמידה, בהצגת שאלות. הוא מסביר את איי-
נשטיין, עומד על טעותם של אבותינו האר-
יאליסטים והמאטריאליסטים גם יחד, ושל
אלה שעדיין מחזיקים בדואליות לסוגיה זל-
מיניה.